

Jaunų gydytojų pasirinkimas – Kretingos ligoninė 2018-11-02 Irena ŠEŠKEVIČIENĖ Pajūrio naujienos Sveikata

Jauni medikai Ieva Turskė ir Juozas Bartusevičius į Kretingos ligoninę atnešė ne vien naujų žinių, bet ir inovatyvių idėjų.

Šį rudenį Kretingos ligoninės medikų bendruomenė pasipildė dviem jaunais gydytojais: 29-erių klaipėdietė Ieva Turskė pradėjo dirbti gydytoja dermatovenerologe, o 35-erių kaunietis Juozas Bartusevičius papildė gydytojų traumatologų-ortopedų gretas. Abu kilę iš didmiesčių, tačiau rajono ligoninę tikino pasirinkę ne vien dėl to, kad šalia – jūra, bet ir dėl to, kad žinojo čia esant būtiniausią įrangą naujausioms savo žinioms realizuoti.

Šalies vakaruose trūksta dermatovenerologų

I. Turskė į Kretingą atvyko po rezidentūros studijų, kurias 4-erius metus rėmė Kretingos ligoninė, bei stažuocių 10 Europos šalių ligoninėse. Šiandieną ji priklauso Europos, taip pat – ir Lietuvos, dermatovenerologų akademijos draugijoms. Jauna medikė su šeima netruko įsikurti Kretingalėje, o dirbti Kretingoje apsisprendusi iš anksto žinodama, jog šiame krašte labai trūksta tos srities specialistų. „Kasmet po rezidentūros studijų dauguma pasilieka dirbti Vilniuje ar Kaune, dermatovenerologų trūksta

net Klaipėdoje. Kretingoje dirbu vos trečią mėnesį, mano pacientai atvyksta ir iš Palangos bei Skuodo rajono“, – kalbėjo I. Turskė.

Jos žodžiais, dažniausiai žmonės kreipiasi dėl odos ligų – žvynelinės, aknės, atopinio dermatito – išsausėjusios odos ligos, dažniausiai susijusios su alergija. Tačiau nustatomos ir odos onkologinės ligos – melanoma, bazalioma, stebimos ikivėžinės stadijos. Žmonės, išpėjo gydytoja, turėtų suklusti, pastebėję neįprastų pokių odoje, ypač – vyresniame amžiuje aptikę naujai atsiradusių darinių, apgamų.

Kretingos ligoninė yra įsigijusi specialų prietaisą – dermatoskopą, kuris daugybę sykių leidžia išdidinti odos struktūros vaizdą, pamatyti ir optimaliai diagnozuoti ligas. „Tačiau esant abejonėms, atliekame odos biopsiją – kada su specialia adata iš giluminių odos sluoksnių paimamas odos gabaliukas ir siunčiamas histopatologiniam tyrimui“, – paaiškino gydytoja dermatovenerologė.

Gydys lazeriu ir azotu

I. Turskė neslėpė, jog ir šiandien visuomenėje tebėra aktualios venerinės ligos – jos tarsi atsinaujino, didmiesčiuose juntamas netgi jų proveržis. „Venerinės ligas taip pat galima gydyti ambulatoriškai, tačiau būtinas jungtinis darbas su infektologais. ŽIV reiškinių pirminė diagnostika taip pat gali būti mūsų srities kompetencija, juolab kad pirminėse stadijose šio viruso nesimato“, – apie savo darbo specifiką kalbėjo medikė.

Artimiausiuose I. Turskės planuose – krioterapijos, arba gydymo azotu, bei elektrodestrukcijos, arba prideginimo elektra ir lazeriu procedūros, – tam gydytoja turi licenciją, o Kretingos ligoninės planuose – nupirkti šioms procedūroms atlikti reikalingą įrangą.

Ligoninė taip pat ketina atgaivinti ir dermatovenerologinę dienos stacionaro paslaugą, nes nemažai odos ligų yra lėtinės, kurios suaktyvėja rudenį–žiemą. Todėl pacientai galėtų kelias dienas iš

eilės ateiti tyrimams, perrišimams, kvarco procedūroms, jiems taip pat būtų lašinami ar leidžiami reikalingi vaistai.

„Viena mano darbo sričių yra ir estetinis odos gydymas: randų šalinimas lazeriu po spuogų ar nudegimų, esant rimtoms problemoms, tarkim, dėl veido asimetrijos, šalinamos ir veido raukšlės. O šiaip raukšlės yra natūralus senėjimo procesas, pacientams visada sakau – reikia išmokti gražiai pasenti“, – patikino I. Turskė.

Imponavo Kretingos ligoninė

Stebina 2 universitetų diplomus įgijusio, beje, rezidentūros studijas Vilniuje su vadinamuoju raudonu diplomu baigusio J. Bartusevičiaus ir jo šeimos kelias į Kretingą. „Įstrigo profesoriaus Narūno Porvanecko žodžiai apie priešoperacinį planavimą: prieš darydamas – pagalvok, koks bus rezultatas – padarei vieną, daryk kitą, tada – trečią. Išmokęs planuoti, atiduodi žinias, o po to gali įdėti tai, kas yra tik tavo“, – tvirtino medikas.

Ši taisyklė galioja ir jo darbo praktikoje: po rezidentūros studijų ir stažučių Vokietijos, Austrijos, Šveicarijos, Danijos bei kituose Europos šalių anatomijos institutuose, jis neužsiliko Kaune ar Vilniuje, bet nusprendė pasirinkti provinciją, iš pradžių – Kelmės ligoninę.

„Neslėpsiu, ten negalėjau realizuoti savo galimybių – atlikti specifinių operacijų, kurioms turiu licenciją. Domėjausi, kalbėjau su pažįstamais gydytojais ir man imponavo tai, kad Kretingos ligoninė turi šiuolaikinę operacinę bei visą būtiniausią įrangą. Todėl esu čia“, – kalbėjo J. Bartusevičius.

Išplėtos lazerio galimybės

J. Bartusevičius sakė, jog su Kretingos ligoninės vyriausiąja gydytoja Ilona Volskiene aptarę galimybę įsigyti ir daugiau reikalingos įrangos, kad galėtų pritaikyti studijose bei stažuotėse įgytas žinias, atliekant sudėtingesnes plastines ir rekonstrukcines operacijas.

I. Volskienės žodžiais, Kretingos ligoninėje šiandieną dirba 4 gydytojai traumatologai, jiems dar iš dalies talkina Klaipėdoje dirbantis kretingiškis Tadas Abelkis, atvyksta 2 budintys gydytojai. „Šios srities specialistų nėra per daug, nes traumos yra gana dažnas ir kretingiškių palydovas“, – sakė ji.

Pasak J. Bartusevičiaus, dažniausios yra peties, riešo, dilbio, šlaunikaulio, blauzdikaulio, kulkšnių traumos.

„Norėtusi operacijas atlikti inovatyviai pagal gydymo įstaigos įgytą akreditaciją: šiuo metu traumos operuojamos atviru būdu, tikiuosi, kad neužilgo, įgijus įrangą, galėsiu nemažai operacijų atlikti laparoskopijos būdu – kai lazeriu per miniatiūrinį pjūvį įvedama kamera ir operuojama taip pat mini instrumentais, kaip jau atliekama kelio sąnario operacija“, – teigė gydytojas.

Mezga ryšius su pacientais

Naujieji gydytojai neslėpė pastebintys Lietuvos pakraščio ir didmiesčių žmonių, ir tuo pačiu pacientų santykių su gydytoju skirtumų.

„Čia žmonės – paprastesni, nuoširdesni ir smalsesni, jie klausinėja, domisi savo bėdomis. Jie ateina dėl konkrečios problemos, o ne ieškoti ligų. Vilniuje žmonės bėgioja nuo gydytojo pas gydytoją, nes ten pasirinkimas – didesnis. Vyresnio amžiaus vilniečiai ir kauniečiai – mažiau užimti, jie gali daugiau laiko skirti sveikatai, o Kretingoje žmonės turi ką veikti – jie užimti soduose, kaimuose ir be reikalo pas gydytojus nebėgioja“, – skirtumus dėstė pašnekovai.

Kolegos I. Turskė ir J. Bartusevičius sakė, jog labai vertina savo pacientus ir dėl to, kad šie pasitiki jais: „Didžiosios klinikos yra didmiesčiuose, ir rajonų žmonės tarsi nustumti į šoną. Išvelgiam didelę neteisybę: vieni gali kreiptis bet kur, o kaimo žmogui tenka kelis kilometrus kulniuoti iki autobuso, kad atvažiuotų į savo rajono ligoninę. Todėl norisi maksimaliai padėti tokiam žmogui. Užsienio klinikose išmokome, kad gydytojo ryšys su pacientu yra labai svarbus: juk žmogus pas gydytoją ateina ne šiaip sau, o

**atsineša savo problemą. Jeigu išklausai, žmogiškai paaiškini,
matai, kaip jis pasijaučia kur kas geriau.“**